

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/188/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915010524
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7915010524.2

Rozhodnutie

Samosudca Okresného súdu Trebišov Mgr. Jozef Nadzam na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7.4.2016

rozhodol:

Obžalovaná M. I., A.. X.X.XXXX Q. Č. A. S., S. W.
W., W. XXX/XX

je vinná, že,

ako zákonná zástupkyňa maloletého H. I., A.. XX.X.XXXX, žiaka ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským v obci W., mu umožnila z nedbanlivosti v mieste bydliska na ul.W. XX/XX Q. E. W., ako aj inde viesť záhaľčivý život tým, že zanedbala starostlivosť o jeho povinnú školskú dochádzku aj napriek tomu, že bola viackrát upozornená zo strany školy na zanedbávanie povinnej školskej dochádzky a nezjedнала nápravu, pričom v školskom roku 2012/2013 v období od 2.9.2012 do 31.5.2013 maloletý H. I., A.. XX.X.XXXX vymeskal 713 neospravedlnených vyučovacích hodín,

t e d a :

vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l a

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zákona s poukazom na § 138 písm.b/ Tr.zákona.

Z a t o j u o d s u d z u j e :

Podľa § 44 Tr.zákona u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože tresty uložené trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 7T/121/2014 zo dňa 29.10.2014 a sp.zn. 5T/83/2015 zo dňa 28.5.2015 považuje za dostatočné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Trebišove podala na tunajšom súde dňa 26.11.2015 obžalobu na obžalovanú M. I. pre skutok, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zákona s poukazom na § 138 písm.b/ Tr.zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7.4.2016 obžalovaná vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý sa jej kladie za vinu a na otázky v § 333 ods.3 písm. c,d,f,g,h/Tr.poriadku uviedla,

- že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu,
- že bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu,
- že jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a že sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby,
- že rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- že bola oboznámená s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin kladený jej za vinu,
- že sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej, preto súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr.poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý sa jej kladie za vinu a zároveň podľa § 257 ods.8 Tr.por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu uznania viny obžalovanou sa nevykoná.

Súd následne vykonal iba dokazovanie súvisiace s uložením trestu.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Kráľovský Chlmec vyplýva, že zo strany mal. H. pravdepodobne ide o negatívny vzťah ku škole, pretože zo strany matky má vytvorené podmienky na jej návštevu, matka pripisuje synovi vinu za záškoláctvo a iný výchovný problém s dieťaťom neuvádza. Z odpisu z registra trestov na obžalovanú vyplýva, že táto bola jedenkrát odsúdená a to v roku 2002, pričom sa na ňu hľadí ako keby nebola odsúdená.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn.5T/83/2015 vyplýva, že obvinená M. I. bola uznaná vinnou trestným rozkazom zo dňa 28.5.2015 z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák. a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 15.7.2015.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 7T/121/2014 vyplýva, že trestným rozkazom zo dňa 29.10.2014 bola M. I. uznaná vinnou z rovnakého trestného činu a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, výkon ktorého bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Trestný rozkaz bol právoplatný 18. 11.2014.

Z uznesenia zo dňa 10.12.2015 vyplýva, že podľa § 50 ods.4 Tr.zákona bol odsúdenej M. I. nariadený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý nastúpila dňa 11.1.2016.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrne bolo preukázané, že obvinená M. I. naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211ods.1 písm.b/ , ods.3 písm.a/ Tr.zákona, pretože svojmu maloletému synovi H. I.. umožnila viesť záhaľčivý život, pretože zanedbala starostlivosť o jeho povinnú školskú dochádzku, kde bola na to upozornená a čin spáchala závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas. Obžalovaná na súde vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku a toto jej priznanie zodpovedá ďalším dôkazom vykonaným v prípravnom konaní.

Vzhľadom na význam chráneného záujmu, ktorý obžalovaná svojím konaním porušila, okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu činu, doterajší život obžalovanej, pohnútku, mieru zavinenia, následky, súd hodnotil konanie obžalovanej ako nebezpečné pre spoločnosť.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že teraz posudzovaný skutok obžalovaná spáchala skôr, než bol vyhlásený trestný rozkaz tunajšieho súdu sp.zn.7T/121/2014 ako aj trestný rozkaz sp.zn.5T/80/2015, preto do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. Z uvedených trestných rozkazov vyplýva, že obžalovanej bol spolu týmito trestnými rozkazmi uložený trest v trvaní 36 mesiacov, čiže v hranici nad stredom trestnej sadzby, pričom v prípade trestného rozkazu 7T/121/2014 bol trest v trvaní 14 mesiacov nariadený.

Súd sa domnieva, vzhľadom k tomu, že zo správy ÚPSVaR ide o negatívny vzťah H. I. k škole, čo je zrejmé z predchádzajúcich dvoch odsúdení, tento odmieta navštevovať školu, preto sa súd domnieva, že za takýchto okolností trest uložený vyššie uvedenými trestnými rozkazmi je na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovanej dostatočný, pričom zároveň poukazuje aj na vek mladistvého H. I., ktorý ukončil základnú školskú dochádzku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.